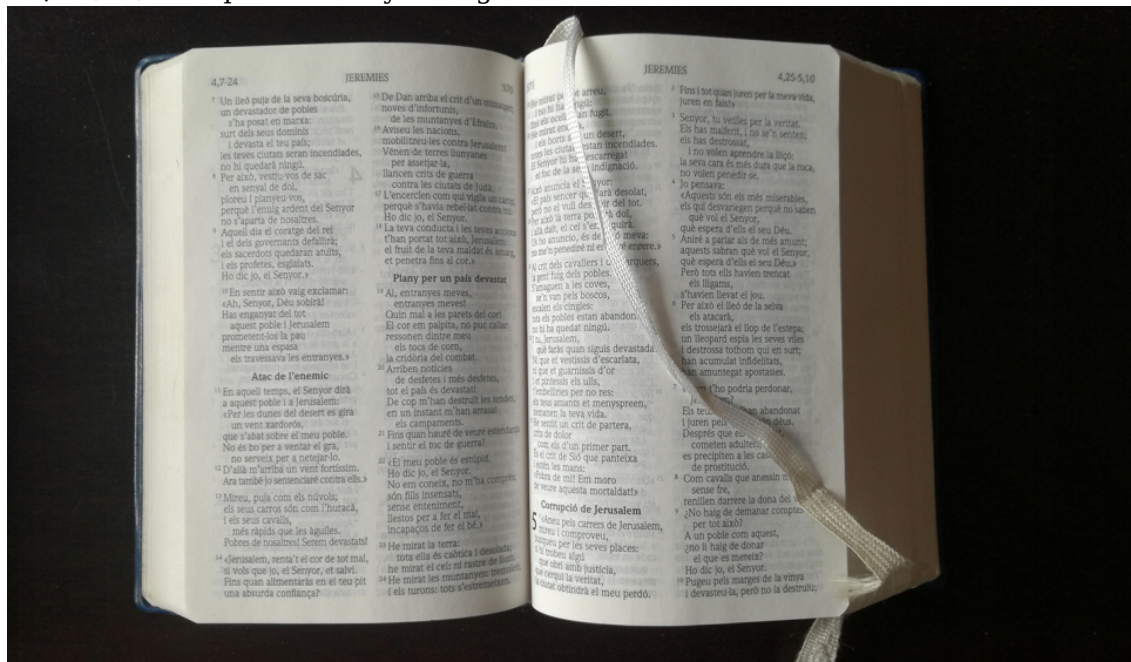

Els bisbes parlen del Diumenge de la Paraula i de la cinquena Setmana de la Bíblia

Dv, 22/01/2021 per Catalunya Religió

([GIEC](#)) El tercer diumenge del temps de durant l'any, enguany el dia 24 de gener, l'Església celebra el Diumenge de la Paraula, instituït pel **papa Francesc** en la carta apostòlica [Aperuit Illis](#), una diada d'acció de gràcies, de reflexió i de divulgació de la Paraula de Déu. Coincidint amb aquesta jornada, les diòcesis catalanes celebren, del 24 al 29 de gener, la V Setmana de la Bíblia, amb el lema "Sortim a sembrar la Paraula", amb cinc grans actes telemàtics (sense oblidar les diferents activitats presencials que han organitzat els dinamitzadors bíblics dels bisbats, parròquies i altres comunitats), que facilitaran la participació per via streaming a través del web www.setmanadelabiblia.cat. La Setmana de la Bíblia està patrocinada per la Conferència Episcopal Tarraconense i organitzada per l'Associació Bíblica de Catalunya, l'Abadia de Montserrat, l'Editorial Claret, el Centre de Pastoral Litúrgica i Ràdio Estel i Catalunya Cristiana.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar del Diumenge de la Paraula i de la V Setmana de la Bíblia, així com del 50è aniversari de l'ordenació episcopal de **Joan Martí i Alanís**, de l'humanisme cristià actiu i de comunió i col·laboració.

Set de les cartes dominicals parlen del Diumenge de la Paraula i de la V Setmana de la Bíblia. L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, recorda que el lema de la V Setmana de la Bíblia, «Sortim a sembrar la Paraula», és una "referència a la paràbola del sembrador". Afirma que "estem més avesats a captar aquesta catequesi de Jesús fixant-nos en la nostra capacitat per acollir, en major o menor grau, la llavor que Déu fa caure damunt la nostra terra particular", però que "en aquesta ocasió el lema ens fa centrar la mirada en la tasca de l'agricultor i ens convida a posar-nos en el seu lloc". Manifesta que "el primer pas que se'n demana és sortir de casa i anar a cercar tots els possibles camps que es presentin" i recorda que "el papa Francesc ens ha convidat una i altra vegada a esdevenir una

Església en sortida, a no recloure'ns en les nostres pors i inseguretats, sinó deixar-nos dur pel vent de l'Esperit, que vol renovar i recrear-ho tot". Afirmar que "només pot comunicar la Paraula aquell que experimenta dintre seu el foc ardent del cor de Jesús, aquell que comparteix els seus sentiments, els seus dolors i les seves joies" i que "sembrar la Paraula, doncs, demana zel apostòlic i valentia, però també demana molta pregària i molta humilitat, no fos que enlloc d'oferir Déu, ens oferíssim nosaltres mateixos". Expressa que "un cop ens hem posat en marxa per a transmetre a tothom la joia de l'Evangelí, hem de ser molt curosos a no voler ocupar el lloc del segador", ja que "pertany sols a Déu la cura de l'evolució de cada cor, de cada persona, cada comunitat". Finalment, diu que amb placidesa i feliçment cansats per haver treballat de sol a sol en bé de tots els homes i dones d'aquest món, "deixarem que l'amo del sembrat s'ocupi de cada cor, també del nostre, a fi que la Paraula doni el fruit abundant que Ell desitja".

El cardenal **Joan Josep Omella**, diu que "el Papa convida l'Església universal a dedicar un diumenge complet a la Paraula de Déu, amb el desig que tots nosaltres puguem fer l'experiència dels deixebles d'Emmaús". Recorda que "en aquest episodi de l'Evangelí, el Ressuscitat es fa company de camí dels dos deixebles que marxen de Jerusalem, abatuts perquè les seves esperances s'han esvaït en saber que Jesús ha mort a la creu", que "Jesús s'interessa per allò que els produeix tristesa i desconsol, i els il·lumina amb la llum de la Paraula" i que "junts repassen els passatges de l'Esriptura que parlen d'Ell, els encoratja i els ensenya a llegir-la des de la fe". Recorda també que els deixebles d'Emmaús, després de reconèixer-lo quan va partir el pa, "tornen a Jerusalem per anunciar als altres deixebles que Jesús se'ls ha fet present i que els ha fet entendre el sentit de les Esriptures" i afirma que "aquesta hauria de ser també la nostra experiència quan llegim i meditem la Paraula de Déu acompanyats de Jesucrist i il·luminats pel seu Esperit". Diu que "els cristians llegim l'Antic Testament a la llum del Misteri de la vida, mort i resurrecció de Jesucrist, i hi descobrim l'anunci d'allò que Jesús dirà amb les seves paraules i durà a terme amb els seus gestos de salvació" i que "en el Nou Testament llegim els evangelis com a Bona Nova de la salvació i de la misericòrdia de Déu manifestada en la persona de Jesucrist". Finalment, ens anima "en aquesta jornada, i com a mínim cada diumenge, a reservar una estona per escoltar atentament la Paraula deixant que el Ressuscitat es faci, també avui, company de camí de tots nosaltres" i demana que deixem que Crist "il·lumini els nostres neguits i desencisos amb la llum de la Paraula de consol i d'esperança que Déu adreça a la humanitat sencera".

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que el Diumenge de la Paraula i la Setmana de la Bíblia "ens parlen amb claredat del valor de la Sagrada Esriptura per a la vida dels cristians, com també de la relació entre la litúrgia cristiana i la Paraula de Déu". Recorda que "són dues les taules de la celebració de l'Eucaristia, la de la Paraula i la de la mateixa Eucaristia, encara que són una i única taula, ja que és Crist el nostre aliment, amb la seva paraula i amb el seu Cos i la seva Sang" i que "l'Església sempre ha remarcat aquesta unitat de les dues «taules», expressant amb els seus gestos litúrgics la importància d'ambdues". Afirmar que "en el nostre camí sinodal, justament quan estem a punt d'iniciar l'etapa de «Jesús», en què som convidats a reflexionar, dialogar, pregar i discernir sobre la centralitat de Crist per a la vida de cada persona i de la comunitat sencera, hem d'acollir la invitació del Diumenge de la Paraula per a augmentar la nostra estima a la Sagrada Esriptura". Ens convida a "incrementar la lectura i l'estudi del llibres sants de la Bíblia, perquè, com deia sant Jeroni, «desconèixer les Esriptures és desconèixer Crist»". Manifesta que "la lectura de l'Esriptura té el seu punt àlgid i fonamental

en la celebració de l'Eucaristia" i que "l'escolta de la Paraula de Déu proclamada en la celebració eucarística és un moment de gràcia immensa". Recorda que "no es tracta dels textos bíblics que la comunitat escull o el ministre prefereix, sinó dels que l'Església ens ofereix per a aquell dia". Finalment, expressa que "tant de bo que poguéssim tenir l'Evangelari, volum amb els textos dels evangelis que es proclamen en les celebracions festives, per a remarcar la importància d'aquests en la celebració".

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que "la celebració del Diumenge de la Paraula de Déu constitueix una ocasió perquè ens preguntem sobre el lloc que aquesta ha d'ocupar en la vida de l'Església i en la nostra com a deixebles del Senyor". Reconeix que "vivim moments en els quals experimentem dificultats serioses per a l'evangelització" i afirma que "en aquesta situació hem de preguntar-nos quina resposta estem cridats a donar per buscar camins per evangelitzar el nostre món i alimentar la nostra fe, de manera que la vida cristiana no es converteixi en un mer activisme". Consta que "la resposta a aquesta inquietud passa per redescobrir la Paraula de Déu com aliment de la nostra vida cristiana i fonament de la missió evangelitzadora de l'Església". Manifesta que "la intuïció del papa Francesc en instituir aquesta jornada naix d'una convicció: només si la Paraula de Déu ocupa el lloc que li correspon en la vida i la missió de l'Església podrà ser eficaç l'anunci de l'Evangeli". Expressa que "la Paraula de Déu no pretén únicament informar o ensenyar", sinó que "va dirigida al cor i té força per transformar-lo" i que "quan ens acostem a la Sagrada Escripura descobrim una Paraula que, en determinats moments instrueix, en altres adverteix, en altres exhorta, en altres consola o anima". Finalment, diu que "quan ens situem davant l'Escripura ens hem de fer dues preguntes: Què diu la Paraula de Déu?" i "què em diu?" i que "aquesta ens ha de portar a obrir el cor perquè la Paraula siga per a mi esperit i vida; i a posar-nos a la seua escolta en actitud orant, per a què el que el Senyor vol realitzar en nosaltres siga una realitat".

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, recorda que "la Paraula de Déu ha estat sempre en el cor de tots els cristians, en les explicacions de totes les comunitats i, en definitiva, en totes les celebracions de l'Església", però que "el Papa encara ha fet un pas més i desitja que en les nostres vides la importància de la Paraula augmenti, perquè el coneixement, l'afecte i l'acceptació de les orientacions que s'hi contenen no acaben mai". Diu que "necessitem la seva escolta perquè il·lumini l'actuació diària i ens guiï en les relacions amb Déu i amb els altres" i que la lectura de la Paraula està pensada per "comprendre el disseny de Déu sobre la humanitat i, concretant una mica més, perquè la nostra vida sigui més autèntica, més coherent, més evangèlica". Li alegra constatar que "quan es programa algun curs de formació o es proposen xerrades informatives, són molt ben acceptades totes les que fan referència a la Paraula de Déu". Manifesta que "val la pena que aquest diumenge ens esperoni a tots cap a un intens acostament a la Revelació: el bisbe i els sacerdots, preparant bé les homilies; els pares i les famílies en general, disposant d'una Bíblia a casa perquè els seus fills i tots els membres la consultin amb naturalitat; i a tothom, aconsellant almenys cinc minuts de lectura diària de la Paraula de Déu". Finalment, ens convida a "dues activitats que la diòcesi ha preparat: la presentació de la Setmana de la Paraula, dimarts que ve a les 18.30 h., a la Casa de l'Església, i la pregària de dijous que ve a les 19 h, a l'IREL".

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, recorda que aquest diumenge "està dedicat a la celebració, reflexió i divulgació de la Paraula de Déu", així com que "la resolució n. 48 del [Concili Tarraconense](#) demana que cada fidel cristià escolti, llegeixi,

mediti, celebri i pregui amb la paraula de Déu per viure la seva força transformadora en plena obediència de fe al Senyor, sota el guiatge de l'Esperit Sant". Diu que "és important fer atenció i concretar aquests verbs: escoltar, llegir, meditar, celebrar i pregar". Afirmar que "cal escoltar molt atentament la Paraula de Déu quan es proclama en les celebracions de l'Eucaristia, dels sagraments, en les celebracions de la Paraula, en la celebració de les exèquies, en pregàries comunitàries", que cal "una proclamació clara i entenedora, i, també, l'atenció per part dels oients" i que "cal fer una crida als responsables de les celebracions i als lectors perquè prèviament hagin llegit i entès el que proclamaran". Manifesta que cal llegir la Paraula, si és possible cada dia, "perquè necessitem l'aliment de la Paraula, i no és suficient escoltar-la el diumenge". Expressa que "perquè la Paraula esdevingui assimilada, entenedora i perquè parli a la nostra vida concreta cal temps per meditar-la, per assaborir-la" i que "des de l'inici de qualsevol celebració cal estar molt atents i participatius escoltant les lectures de la Paraula". Finalment, diu que "la Paraula de Déu és el millor llibre de pregària que podem fer servir" i que "pensem en els salms, en el Parenostre, en el cant del Magnificat i tantes altres pregàries que tenim en l'Escriptura", "sempre deixant-nos guiar pel mestratge de l'Església, que, sota l'auspici de l'Esperit Sant i de molts sants i especialistes, ha interpretat la Paraula de Déu".

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, recorda que a la carta apostòlica *Aperuit Illis* el Papa "demana que aquest diumenge "estigui dedicat a la celebració, reflexió i divulgació de la Paraula de Déu"". Es pregunta què significa això, "en un any com el que estem vivint, colpits pels efectes de la pandèmia". Diu que "la Paraula de Déu no és una paraula qualsevol, sinó que és Bona Notícia" i que "celebrar-la és reconèixer personalment i en comunitat que hi ha Algú, que és Pare, que per amor ens ha adreçat la seva Paraula, encarnada en Jesús". Afirmar que "celebrar la Paraula és confessar que hi ha una Paraula eterna que ve a trobar-nos, per sostenir-nos en el camí, per donar-nos consol i esperança, per guiar-nos cap al cel". Manifesta que "reflexionar la Paraula és un acte de respecte vers el seu emissor (Déu mateix) i el seu receptor (l'home, l'Església, la humanitat sencera)". Expressa que "si Déu és amor, la seva Paraula és expansiva per naturalesa i busca sempre arribar més enllà, a més persones i més a fons en cadascú" i exclama "com n'és d'important que els creients ens deixem renovar sempre per la Paraula: que Ella il·lumini sempre noves parcel·les de la nostra vida i que, d'allí, ens empenyi a irradiar-la als altres". Finalment, tal com se'ns proposa en la V Setmana de la Bíblia, demana que "sortim a sembrar la Paraula": que l'acollim com a "llavor sembrada pel Senyor al nostre cor i al cor de les nostres comunitats i, fruit d'això, sortim a sembrar-la arreu".

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, recorda que fa 50 anys Mons. Joan Martí i Alanis (El Milà, 29 de novembre de 1928 - Barcelona, 11 d'octubre de 2009) "arribava a Urgell com a Bisbe de la nostra Diòcesi i Copríncep d'Andorra (i el 2001 fou nomenat Arquebisbe "ad personam")" i que "es va entregar del tot en un llarg pontificat des de 1971 fins al 2003, i després fou bisbe emèrit fins a la seva mort a Barcelona, l'11 d'octubre de 2009". Convida a "tots els diocesans i a tots els qui estimàvem l'Arquebisbe Joan, a donar gràcies a Déu pel do d'aquella vida entregada al nostre servei com a Bisbe i alhora Cap d'Estat d'Andorra". Afirmar que Mons. Joan Martí Alanis "va ser un home de fe, rebuda i viscuda ja des de ben petit, amb la seva germana Rosa, que encara viu a Barcelona, i el seu germà Antoni difunt, amb els seus pares i amb tots els seus d'El Milà" i que "fou un gran creient; sense exageracions, a la catalana, amb una pietat sincera, autèntica". Afirmar també que l'arquebisbe Joan "va ser un home de cultura, que va estimar la

llengua i la cultura catalanes”, així com “un gran humanista que ja abans i després de rebre l’episcopat treballà per Catalunya i per Andorra, el seu nou País”.

Finalment, diu que l’arquebisbe Joan “va ser un home d’Església, que va aplicar amb prudència, intel·ligència i caritat pastoral l’esperit i la lletra del Concili Vaticà II a Urgell, en tots els àmbits que el Concili reclamava, ja que és “brúixola que ens ha d’orientar en el segle XXI”, com digué St. **Joan Pau II**” i que “visqué amb il·lusió el Concili com a jove sacerdot i l’aplicà en el postconcili a Tarragona i sobretot com a Bisbe a Urgell, promovent la transformació eclesial volguda per Déu”.

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que “el nostre interès a reflexionar sobre l’“humanisme cristià actiu” rau en el fet que una gran part de la nostra acció en el món es basa en aquesta idea o corrent de pensament”. Afirmar que “Jesucrist, plenament home, inspira tot el que és o ha de ser l’ésser humà” i que “d’acord amb això, “humanista”, per nosaltres significa estar a favor de la persona humana”. Manifesta que “l’humanisme cristià té una dimensió profètica” que “consisteix a impulsar una mena de lluita contra idees, pensaments o accions, que són contraris a l’ésser humà i la seva dignitat”. Recorda el “testimoniatge de Sophi Scholl”, empresonada i executada amb el seu germà, al costat d’altres represaliats, “líders del moviment “La Rosa Blanca”, el 1943, a Munic”, un moviment “format en la seva majoria per intel·lectuals, professors i joves universitaris, que s’enfrontaven al règim establert mitjançant la resistència i l’acció no violenta”, vinculat explícitament “a la fe cristiana, assumida com a punt ferm de la seva acció compromesa”. Recorda que els líders del moviment i molts altres companys i col·laboradors, “havien format part del Moviment Juvenil Alemany i, posteriorment de les Joventuts Hitlerianes”. Manifesta que “la successió dels esdeveniments i la recerca honrada de la veritat, personal i en grup, els va obrir els ulls” i que “van veure que no sols s’havien d’apartar del nazisme, sinó que l’havien de combatre, en nom de l’humanisme cristià, és a dir, en nom de la fe en l’home nou que va venir a instaurar Jesucrist”. Finalment, diu que cada acció “transgressora contra el règim” estava amarada per aquest anhel per la pregària, per tenir sempre present que “Déu es va fer home per nosaltres”.

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, recorda que dilluns 25 de gener “celebrarem la festa de la Conversió de l’Apòstol sant Pau, i es clourà l’Octavari de Pregària per la Unitat dels Cristians”, així com que “la reflexió d’enguany ha tractat sobre la necessitat de mantenir-se en Crist per arribar a la unitat”. Comenta “la relació que sant Pau manté amb els altres apòstols, la seva forma de viure la comunió i la missió”. Recorda que “tots ells tenien un gran zel evangelitzador i al mateix temps una personalitat forta” i que “la relació entre ells sempre es va caracteritzar per l’estimació i, al mateix temps, la llibertat”. Afirmar que “l’evangeli s’anava obrint pas per diferents zones i regions”, que “a Antioquia de Síria els gentils se sentien atrets per la fe en Jesucrist” i que “durant una estada de Pau i Bernabé, es va suscitar un fort debat i es plantejà el dilema sobre si s’havia d’obligar o no a complir la llei de Moisès als gentils”. Recorda que “per a resoldre aquesta discussió es va decidir d’acudir a Jerusalem” i que “finalment es va decidir no obligar a complir el ritu de la llei de Moisès, però es varen indicar una sèrie de normatives mínimes per assegurar la convivència en la celebració de l’Eucaristia”. Recorda també que “després del concili de Jerusalem va tenir lloc l’anomenada “controvèrsia d’Antioquia”, amb un comportament que “amenaçava la unitat i la llibertat de l’Església, i va suscitar la reprensió fraterna de Pau”. Finalment, diu que “l’Apòstol va aplicar una gran llibertat d’esperit que es percep en el tractament d’altres dificultats semblants que es produïren a Corint i fins i tot

a Roma”, que “aquesta llibertat va ser sempre harmonitzada a través del diàleg amb els altres membres del Col·legi Apostòlic” i que “és aquesta mateixa actitud la que nosaltres som convidats a viure”.

Poden trobar les glosses senceres al [web](#) de la Conferència Episcopal Tarraconense i a la pàgina web de cada diòcesi.